

ville havde, at vi komme til at lade Folkethinget være en Overdomstol over Spøisteret, naar de Mænd, der forlange Udvalget nedfat, paa det Allerbestemteste forvarede sig derimod, begriber jeg ikke, det er mig ufatteligt, hvorledes Nogen kan ville lægge det ind i vor Hensigt, naar vi selv aldeles bestemt værge os derimod og ganske simpelt sige: Vi se bort fra Retspørgsmaalet og spørge blot om, hvad en Forsamling som denne kan komme til, naar den faar Sagen fremstillet efter en grundig Undersøgelse. Denne Sag har — det blev før paapeget af et æret Medlem — af Rigsdagens Folkething været henvisst til Regeringen, og det er allerede blevet sagt, at den Undersøgelse, som dengang forlangtes, ikke er færdig. Hvorfor da ikke hjælpe os selv og faae Sagen undersøgt paa en saadan Maade, som vi kunne være tjente med, og som kan stemme med Thingets Mening. Man maa huske paa, at dette Udvalg vil efter den Valgmaade, der anvendes her, komme til at bestaa af Mænd af de forskjellige Anskuelser, det kan ikke være Andet, og jeg kan ikke vide, hvad Fare der kan være ved at faae en alsidig Drøftelse af dette Spørgsmaal ogsaa med Hensyn til de Retsafgjørelser, der have fundet Sted, og som Ingen har anfægtet. Der er Ingen af dem, der nu drive paa Sagen, der har angrebet Rettens Afgjørelse, vi have tværtimod sagt, at vi ere overbeviste om, at den er stemmende med den her i Landet gjældende Ret, jeg ser derfor ikke, hvorledes man kan blive ved med den Paastand, at der ved dette Forslag skulde ske Noget til Præjudice for Spøisteret. Det kan meget godt være, at det vil blive en farlig Dei, vi komme ind paa, hvis vi vedtage at give Erstatning. Men er her Nogen, der veed, om der vil blive gjort Indstilling om Erstatning? Man kan da være vis paa, at der vil komme til at foreligge een Erklæring om, at Thinget ikke bør gaa ind derpaa, og en anden, som maasse kan komme til at gaa ud paa en Billighedsafgjørelse, maasse af meget mindre Størrelse end den, der har været foreslaaet tidligere. Farens Stund er altsaa ikke kommen endnu, den kommer først, naar vi skulle til at stemme over, om der skal gives Erstatning eller ikke. Hvad dernæst det tredje Punkt angaar, som det ærede Medlem for Belle Amis 2den Valgtreds ansførte, at der nemlig var lagt saa stærkt Beslag paa Thingets Kræfter, at det var urigtigt at bebyrde det ogsaa med dette, saa sagde jo det ærede Medlem, at han vilde ikke være med, han bliver altsaa ikke overbebyrdet dermed; jeg er nemlig overbevist om, at man ikke vil paatvinge ham dette Svært, naar han paa Forhaand saa bestemt ønsker ikke at have med det at bestille; men der kan jo være andre Medlemmer, som ikke ville vige tilbage fra at paatage sig denne Byrde for at faae det klarer fra Folkethingets Side, om der er Grund til idelig at komme med denne Sag paany, eller om

vi nu omfider kunne blive færdige med den, efter at den har været fremme saa længe og har optaget saa lang Tid af vore Forhandlinger. Derksom vi ikke lade den gaa til Udvalg, kunne de Herrer jo begribe, at vi, der ere overbeviste om, at Sagen bør undersøges, komme igjen med den; om ikke jeg gjør det, er der nok Andre, som vilde gjøre det. Hvis der derimod fra Folkethingets Side forelaa en motiveret Afgjørelse, som gik ud paa, at denne Sag, set fra de forskjellige Synspunkter, baade af konstitutionelle og finansielle Grunde ikke burde fremmes, saa er jeg overtydet om, at vi ikke ville faae mere med den Sag at gjøre, i ethvert Fald saalænge de nuværende Medlemmer sidde i Folkethinget. Det er derfor, jeg væsentligst ønsker, at der maa blive nedsat et Udvalg; at det skulde være farligt, er en Overdrivelse, og at det skulde kunne skade, er jeg ikke istand til at indse. Jeg anbefaler altsaa fremdeles Forslaget til Vedtagelse.

Berg: Den sidste ærede Taler yttrede, at Undersøgelser af Justitsministeren i denne Sag ikke havde fundet Sted. Det tør jeg benegte. — Naar det ærede Medlem fra Wrs (Steenstrup) mente, at der ikke var anstillet nogen Undersøgelse af Befolkningens Stemning derovre, er det muligt. (Steenstrup: Det var det, Folkethinget forlangte!) Ja, men det kan da aldrig have været Meningen at forlange at vide, hvorledes Befolkningen stiller sig til det Spørgsmaal, om Statskassen vil bevilge nogle Beboere, levende i dens Midte, en Hjælp, Folk, som uden Brøde have tabt en Sag ved Spøisteret. Det er meget naturligt, at Medlibenheden maatte tale for, at Stemningen var for at hjælpe dem; men hvilken Betydning det skulde have for denne Sag, enten set juridisk eller finansielt, er jeg aldeles ude af Stand til at fatte. Jeg nærer ikke Tvivl om, at man paa Wrs kan skaffe en hel stor Adresse for at hjælpe disse Mennsker af Statskassen, og at vi forøvrigt maa ønske dem hjulps; men sæt saa en Subskription i Gang og lad os tegne os for frivillige Bidrag, hver efter sin Leilighed af egen Lomme! Det forstaaer jeg, det er en Afgjørelse af det Spørgsmaal, som kan tiltale, og som gaar i Retning af, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amis 3die Valgtreds (Lang) ansførte.

Minestad: Jeg beklager, at jeg ikke har været tilstede fra dette Mødes Begyndelse, saa at jeg ikke har kunnet høre, hvad der tidligere er blevet talt i denne Sag idag; men jeg har dog ikke villet frasalde at benytte Ordet, som jeg begjærede allerede iforgaars, dengang den ærede Forslagsstiller (Zuel) kom med den for mig noget overraskende og allarmende Yttring, at Folkethinget efter hans Mening skylder sin egen Bærdighed nu at lade denne Sag gaa i Udvalg. Jeg kan